

Fredag 16 april

Sommarlägret

För sextonde året i följd anordnar vänsterpartiet sommarläger vid Hjertasjön utanför Lönsboda i nordöstra Skåne, den 24.7-1.8. Som vanligt blir det tältföreläsning men det finns nödutrymmen under tak

Förmiddagarna ägnas åt diskussioner av aktuella och/eller politiska frågor, eftermiddagarna åt bad, skogspromenader, utflykter och annat. Alla vuxna och tonåringar får någon gång hjälpa till med matlagningen eller förmiddagarnas barnpassning.

Lägerkommittén tror att kostnaden även i år stannar vid 80 kr per dygn och vuxen, 40 för barn. Den vill ha anmälan före 15.5 och svarar gärna på frågor. Ring Göran (040-92 92 56), Lars (14 96 14) eller Per (13 28 40).

Sommarvandring – respengar att spara

Anmälningar till årets sommarvandring i Cévennerna (södra Frankrike) är det i och för sej ingen brådska med. Men vi har fått veta att tågresan blir många hundra kr dyrare den 1.5, men också att man kan köpa biljetten till det gamla priset dessförinnan. Vandringssektionen går ut med direkt information till tidigare deltagare men nya (som är mycket välkomna) bör höra av sej till Gunnar Sandin, tel. 13 58 99.

Annars blir det ett litet planeringsmöte fredag 23.4 kl. 20 hemma hos Ingrid André, Karl XI-gatan 10, över ett glas sydfranskt vin.

Vänstersjuan rullar boll

Vänsterns IF:s korpfbollslag som en gång i tiden var Lunds bästa lag har nu trappat ner ordentligt. Det är förstas åldern som börjat ta ut sin rätt. Det blir oldboysfotboll i fortsättningen. Vänstern har gått ihop med ett annat lag som heter "Slå en sju". Och det sammanslagna namnet blir "Vänstersjuan". Säsongsdebut blir det torsdagen den 22 april kl 17.30 på Klostergårdens korpplan nr 2. Supporters uppmanas att inte kasta in flaskor på planen.

Gunnar Sandin och Norrland

Norrlandsdebatten

Provokationer är ibland en metod att få liv i en viktig diskussion. Men nog har vännen Gunnar gått lite långt i sin karikatyr av norrländsk verklighet och av regionalpolitiken.

Ingen vettig helhetsbild

I hans framställning är Norrland fult, flackt, subventionsberoende och har en supig befolkning. Som skåning i den norrländska förskingringen kan jag bekräfta att Gunnars omdöme innehåller små korn av sanning. Men den är fördenskull ingen vettig helhetsbild av Norrland.

Jag kan t.ex. tycka, att Lund är en liten halvakademisk och misskött ankdam, därtill omgiven av ett trist och flackt landskap, som i november kan ge den mest optimistiske depression. Men har jag därmed egentligen sagt vad Lund är? Och hindrar det mig att älska Lund i alla fall?

Och hur är det med supighet, kultur och subventioner? Nykterhetsrörelsen är starkare i Norrland än i Skåne. Jämtland har ett rikare inhemskt musikliv än de flesta regioner. Och gäller det statssubventioner, ska man som sydsvensk akta sig för att kasta sten i glashus. Miljardsubventionerna till Trollhättan, Uddevalla, Göteborg, Malmö och Landskrona borde stämna Gunnar till viss återhållsamhet i kritiken – i synnerhet som han är med i ett parti som understött flertalet av dem.

Partiets regionalpolitik

Vad är sedan grunderna för partiets hållning i regionalpolitiken?

1. Vi är anhängare av en samhällsutveckling, där klasskillnaderna raderas ut, där hela befolkningens kunskap och kulturnivå höjs, där de medborgerliga fri- och rättigheterna är tillgängliga

för alla, oavsett i vilken region eller kommun de bor. Vi anser, att detta främjar rättvisa och humanism. Vi anser att det främjar aktiveringen av alla individers och

landsdelars utvecklingsförutsättningar och produktivitet.

2. På basis av utländska erfarenheter och forskningsresultat menar vi (a) att koncentration till ett fåtal storstadsområden leder till samhällsekoniskt dyra strukturer, (b) att ständiga utflyttningsförluster i andra regioner får negativa sociala och ekonomiska effekter.

Svenska skillnader små

En någorlunda jämn regional utveckling och fördelning är att föredra. Sverige har också mycket mindre skillnader mellan regioner än något annat europeiskt land. Det är inte främst en produkt av subventioner utan av en stark ofrentlig sektor, som verkat utjämnande, skapat arbetsmöjligheter och sört för någorlunda likvärdiga sociala och kulturella förhållanden över landet.

Fördenskull kan man tycka, att vissa subventioner är felaktiga eller verkningslösa. Partiet motsatte sig t.ex. nedsatta arbetsgivaravgifter i norra inlandet. Man kan också anse, att de mest perifert belägna byarna i glesbygden erbjuder alltför torftiga miljöer för att vara lämpliga bosättningar.

Men vi får nog lära oss, att subventioner är en nödvändighet i ett civiliserat samhälle. Vi subventionerar vård och omsorg för att de ska bli tillgängliga för alla. Vi subventionerar grundforskning för att den vanligen inte är lönsam i ett kortare perspektiv. Vi subventionerar (med godkännande från Gatt) Norrlands lantbruk. Vi gör det för det öppna landskapets skull, för att norra Sverige har ett mindre kemikaliserat jordbruk än Sydsv sverige och för att vi annars skulle få bygga upp helt nya strukturer för lagring och transport för att tillgodose befolkningen i norr med dagliga färskvaror.

Jag tror nog, att Gunnar vid eftertanke är benägen att anse partiets hållning till regionalpolitiken vara i stort riktig. Eller har jag fel på den punkten?

Jörn Svensson

Berit Ås om kvinnoparti

Berit Ås, den kända norska forskaren (professor i rättssociologi) och politikern besöker Lund torsdag 22.4. Hon ska tala under rubriken "Vem tar parti för kvinnorna? Vem behöver ett kvinnoparti?", och det kommer att handla om makt, pengar och rättigheter. Mötet ordnas av SKV och Kvinnopartiet samt kvinnor från mp, s och v. och det hålles kl. 19.30 på Laurentiigatans dagcentral som man enklast når från Bredgatan 19.

Vänstern och flyktingarna

Det är naturligtvis ingen tillfällighet att vänsterpartiets Skåne-distrikt har förlagt sin konferens om flyktingmottagande och förslaget till nytt flyktingpolitiskt program (nyss utsänt till vänsterpartiets medlemmar) i Kävlinge. En medlem där (Kenneth Sandberg) blev ju utesluten för vad som sågs som flagrant brott mot partiets flyktingpolitiska linje. Andra medlemmar på orten solidariserade sej med honom och lämnade partiet. Men några blev kvar.

Medverkar på konferensen gör Bo Lindblom, författare med lång aktivitet i Amnesty, Ann Schlyter från v-partistyrelsen och Anders Westerberg från invandrarverkets södra distrikt. Tar man pågataget från Lund C 10.01 kommer man en smula sent till det inledande kaffet, men å andra sidan ligger lokalen, Kävlinge vårdshus, mitt emot stationen. För 60 kr får man lunch och kaffe i ett par omgångar.

Vårdebut på Mårtenstorget

gör Röda Kapellet nu på lördag kl. 10-11. Det talade budskapet blir texter av Bertolt Brecht, 50-60 år gamla men (alltför) aktuella. Till detta spelas naturligtvis musik av Hanns Eisler och Kurt Weill men även en del annat.

Följande lördag, den 24.4, blir det ett nytt möte på samma klockslag och plats, med mer dagspolitiska kommentarer och delvis nya låtar.

Rätten att finnas till

För ett antal år sedan framförde Hasse & Tage en sketch om en man som förgäves försökte övertyga en myndighetsperson om att han hade rätt att finnas till. Den var mycket träffande. Trots att den var rolig fanns en allvarlig och tragisk underton med tanke på vad som hände under andra världskriget och inte minst med tanke på de scener vi nu dagligen matas med. I Jugoslavien och andra länder pågår etniska rensningar där människors grundläggande rättigheter att leva och verka i sitt eget land å det grövsta ifrågasätts och skövlas.

I Sverige har vi än så länge gudskelov varit förskonade från den sortens etniska konflikter. Visserligen finns en högljudd minoritet som nekar flyktingar rätten att få en fristad i vårt land. Det är dock hittills ingen som officiellt ifrågasatt att skåningar, stockholmare, göteborgare eller befolkningsgrupper i andra regioner har rätt att leva i sin hembygd.

Bör Norrland avfolkas?

Det var därför inte utan att jag studsade till när jag läste en artikel i Veckobladet 9/93 av Gunnar Sandin under rubriken "Några norrländska sanningar". Norrlänningar beskriver i svepande ordalag som notoriska bidragstagare som med snyftvalser förlett samvetsömma sörlänningar att pumpa in miljard efter miljard till en förfulad och moraliskt förfallen landsända. I artikeln beskrivs norrlänningar som fysiskt och mentalt underlägsna eller för att citera Sandin "...inte så konstigt då att ett oproportionerligt stort antal norrländska män underkänns vid värnpliktstjänstgöring p.g.a. insufficiens. Superiet är ubrett och påfallande många omkommer sedan de svårt berusade kört bil eller snöskoter..."

Som orsaker till norrlänningars fysiska och mentala underlägsenhet nämner Sandin det bistra klimatet och det fula landskapet. Kontentan av resonemanget är att Norrland med det snaraste bör avfolkas. Vart befolkningen ska ta vägen nämns inte men Sandin menar att norrlänningarnas livskvalitet väsentligt skulle öka om de flyttas till Ruhrområdet. Där finns åtminstone kultur. Huruvida tyskarna, i den inflammerade flyktingsituationen, skulle vara beredda att ta emot en miljon norrlänningar diskuteras ej i artikeln. inte heller Lund, Kävlinge, Sjöbo och andra

sydsvenska kommuner är intresserade av att ge plats för norrländska flyktingar. Kanske blir vi hänvisade till att i likhet med mannen i Hasse & Tages sketch "interimsfinnas" i avvaktan på utredning för att till sist omärkligt försvinna upp i gasform.

Ingen seriös debatt

På vänsterpartiets kongress i januari träffade jag som hastigast Gunnar Sandin som då lovade att skriva en artikel på temat "Daltet med glesbygden" och jag skulle få replik. Då Gunnar sedan det tidiga sjuttio-talet varit en av Lundavänternas mest framträdande företrädare väntade jag mig en seriös debattartikel som underlag för en konstruktiv dialog om den svenska glesbygdspolitiken. Efter att ha läst Gunnars artikel känner jag dock endast en fadd smak i munnen och är inte längre sugen på replik. Om diskussionen ska föras på denna nivå vill jag inte vara med längre.

Hets mot folkgrupp?

Gunnar Sandin använder samma debatteteknik som extremhögern brukar tillämpa när man hetsar mot oönskade raser och befolkningsgrupper. Med anekdoter och en raljant retorik klär han sina fördomar i en kvasivetenskaplig skrud och försöker så "bevisa" sina "sanningar" om norrlänningars fysiska, mentala och moraliska underlägsenhet och förordar på grundval av detta en utrymning av landsändan. Norrland har uppfyllt sin historiska uppgift som koloni och råvarukälla år det "riktiga" Sverige och bör nu lämnas åt sitt öde. En häpnadsväckande analys av en "vänsterman".

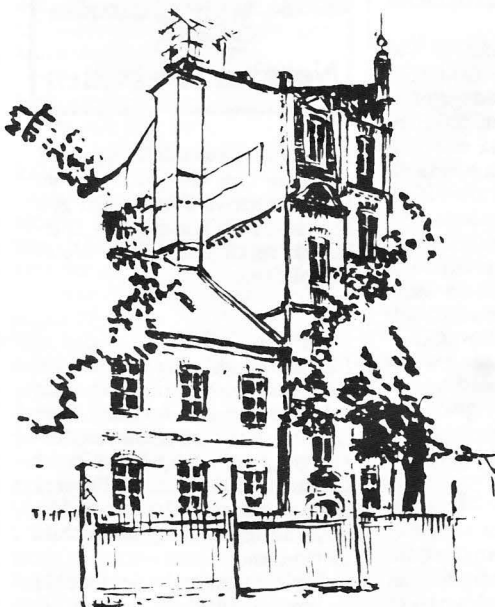
Jag har förgäves försökt tolka Gunnars Sandins artikel som ett utslag av någon sorts bisarr humor men skrattet fastnar hela tiden i halsen. Som norrlänning och vänsterpartist känner jag mig bara kränkt och förödmjukad. Men det var kanske det som var meningen.

Lars-Åke Mikaelsson, Sölre

The medium is the message

Den uppmärksamme radiolyssnaren kunde i lunchekots tidskrönikan i lördags höra Veckobladet citeras. Tråkigt nog var det inte vår ihärdigt hävdade lokala linje som uppmärksammades utan Jörn Svenssons brev, men det får vi stå ut med.

Veckobladet utkommer med stor regelbundenhet sedan 19 år och med 40 nr/år. Vi är den enda vänstertidningen som utges söder om Göteborg, men har såsom torde framgå synpunkter på landet långt norr om Gävle. Nog är vi värda att uppmärksammas, helst dagligen.

Det är mycket som inte handlar om Lund i dagens nummer. Vi kompenseras genom att visa några traditionella lundamiljöer med hjälp av bilder ur VB:s äldre arkiv

Skåning, svensk (?), europé

Några tankar kring hembygden och världen

Den 20 mars besökte Gudrun Schyman Lund, för att representera sitt eget politiska tänkande och lyssna till vårt. Men vad hände?

"Upp steg Tommy Nilsson ... och började sitt anförande med att Skåne hade varit ockuperat i 335 år. Det handlade alltså om det Nya Historiska Medvetandet och den Nya Regionalismen. Jag blev inte klar över om Skåneland borde bli en egen stat eller återförenas med Danmark, men i alla fall meddelade Tommy att vi i år skulle ha med Skånelands rödgula fana i årets förstamajdemonstrationer. Han fick stöd från en annan Malmödelegat. Gudrun såg undrande ut" (VB 1993:11).

Efter 335 års ockupation

Och undrande verkar VB:s referent – men hur skulle en värlänning kunna förstå, vad en skåning känner efter 335 års ockupation? Det behövs inte något Nytt Historiskt Medvetande, inte någon Ny Regionalism för att bli medveten om det förtryck som regeringen i Stockholm sedan 1658 utsatt en skåning och hans förfäder för. För all del, man har övergivit det spetsande på pålar som var normal behandling för uppstudsiga skåningar på 1600-talet (i dagens medvetande normalt förknippat med Vlad III, "Dracula"). Men den kulturimperialism som inleddes med det hänsynslösa utplånandet av det skånska språket består.

En av mina mest omstörtande upplevelser i livet inträffade, då jag 12 år gammal besökte den stora Helsingborgs-utställningen 1955. I stadsbibliotekets läsesal presenterade man stadens historia på en vägg under en rad av konunganamn, och med en chock insåg jag att mer än hälften av namnen var danska. Naturligtvis kände jag i princip till Roskildefreden och dess konsekvenser, men skolans historieundervisning hade mycket skickligt förlätt mig till att tro att figurer som Gustav Vasa och hans söner var "mina" konungar. I min elvaårige sons historiebok ser jag i dag, att nära nog ingenting förändrats i detta avseende. Fortfarande försöker ockupationsmakten inbilla våra oskyldiga barn, att Skåne saknar en egen historia. Så nog vore den rödgula fanan ett berättigt och välkommet inslag på 1 maj.

Inte till Danmark

Naturligtvis bör Skåne inte återförenas med Danmark. De skånska länderna utgjorde aldrig en helt integrerad del av det danska riket, även vår östdanska dialekt lär ha skilt sig väsentligt, och efter 335 år är det bara att konstatera, att Danmark känns ännu mer av ut-

land än Sverige. Egen stat? Så vitt mig bekant omhuldas denna bisarra idé uteslutande av studentikosa element och högerextremister. För egen del har jag heller aldrig känt någon sympati för den politiskt omogna småstatsromantik som lett fram till skapelser som Estland, Slovakien, Slovenien, Montenegro och Gud vet vad. I Skåne är vi förhoppningsvis klokare än så.

Men en sak har vi anledning att kräva, inom Sveriges gränser: en större respekt för vår särart och historia, ett slut på skapelser som retroaktivt lura Sveriges äldre konungarad på våra barn; kanske till och med en högre grad av regionalt självstyre.

Det kan inte hjälpas att EG faller en i tankarna, med dess uttalade politik att stödja regional självförvaltning. Det är lockande, men ändå omöjligt. Vem är för EG? Många suspekta personer, många osympatiska organisationer. Karaktärsgrepp i stödaffian är extrema nyliberaler, gamla betongsocialdemokrater och andra traditionalister, stockholmare och storkapitalister. Det måste vara något lur. Och varför ljuger de ständigt? Det finns trots allt en hel del goda argument för medlemskap, så man tycker knappast att det skulle behövas.

Bedräglig implikation

Som nu senast för ett par veckor sedan. Vänsterpartiets extremhöger skulle konstitueras sitt stöd

för EG och unionen, och vad väljer man att kalla sig? "Lundavänster för EG"? Ingalunda: "Lundavänster för Europa". Vad betyder då det? Naturligtvis ingenting. Hela Lundavänstern torde vara för "Europa". Vem vill att världsdelen skall sjunka i havet? Det betyder ingenting, men den bedrägliga implikationen är uppenbar: motstånd mot EG likställs med ovilja mot Europa. Metoden är väl känd – det var inte så länge sedan motstånd mot USA:s krig i Sydvästasien betecknades som antimamerikanism. Det känns direkt genat att se människor man en gång respekterat hemfalla åt denna simpla demagogi. Några direkta kommentarer till dumheterna finner jag knappast motiverade. Se vad jag skrev i frågan i VB 1992:11, och se Thomas (Schlyter, får man anta) kloka ord i VB 1993:13.

Egentligen är det fortfarande inte så mycket vi vet om vad ett medlemskap i EG/EU i realiteten skulle innebära. Men bland de saker vi faktiskt vet är att vi skulle förlora vårt nationella självbestämmande. Och då hjälper det föga, om så en hel rad detaljer skulle bli till det bättre. Visst kan det, som en av VB:s redaktörer påpekat, vara trevligt att vandra omkring i Central- och Sydeuropa (VB 1993:7), men för det behövs det faktiskt ingen union. Det var säkert förtjusande att fotvandra i Tyskland på 30-talet – borde vi ha kämpat för Anschluss?

Utestängda icke-arier

Kanske är det i själva verket just det som håller på att hända. För vad är EG/EU annat än ett förverkligande av de visioner som Hitler genom sina aningen stötande metoder misslyckades med att realisera: ett starkt, enat Europa under tysk ledning, administrerat via ett i grunden odemokratiskt styrelseskick, och omgivet av oöverstigliga murar för att hålla icke-arier ute (jfr besluten i Edinburgh i höstas).

Som skåning och europé vill jag säga: hellre fortsatt svensk "ockupation", med de möjligheter den faktiskt erbjuder att på demokratisk väg påverka besluten i Stockholm, än regional "frihet" inom ett EG/EU som berövar oss varje form av reellt inflytande. Hellre den svenska ankdammen än delaktighet i den Festung Europa, om vars yttersta konsekvenser och syften vi egentligen inte vet något. Och låt inte den fredliga upplösningen av unionen med Norge 1905 göra oss blinda för den grundläggande historiska erfarenheten: frivilligt inträdande i en union betyder normalt *inte* att man tillåts lämna den, när man så önskar. Om vi utan vidare uppger den relativa frihet som vi tillkämpat oss under århundradenas kamp, kommer det inte att bli lätt att vinna den åter.

Örjan Wikander

Studentikost
element pro-
pagerar
Skånes själv-
ständighet
och
anslutning
till Euro-
peiska
unionen för
några med-
borgare som
lyssnar med
sedvanlig
skånsk
flegma.

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet, (Se ovan)
NY ADRESS.....

Farlig övergång till våren

Det är nu den tid på året då det lönar sig att gå över järnvägsspåret för att besöka tjappan (men det gäller att röra sig raskt för SJ-satsar ju hårt på snabbtåg-nuförtiden). Välkommen till tryggheten nedanför järnvägsbanken finns det möjlighet att hälsanuckelpigor och humlor, som börjat röra på sig. Även en gul fjäril och några gräsuggor låter sig upptäckas.

Den pigga kvickrotten syns redan överallt. Den kan man alltid lita på! Tussilago ser jag också, likaså outslagna påskliljor. Men vad ska man nu börja med? Jag tror jag flyttar över några stockrosor från det vilda området intill. Därifrån tar jag också en jordklump med nässlor och sätter i IKEA-rabatten (växter köpta utanför IKEA i fjor).

Fjärilar lär ju gilla nällor, men sambon ogillar att jag inplanterat såna skräpväxter. Hon tyckte också det var dumt att jag grävde ner taggiga björnbär inom det uppodlade området i höstas. Om de åtminstone varit otaggiga! utbrister hon.

Sambon har ett projekt som går ut på "att vinna jorden åter" genom att skära bort delar av gräsmattan och på så vis bredda rabatterna. Inne på hennes område är det ont om plats för nya växter. För övrigt grubblar sambon som vanligt över om inte det gamla äppelträdet borde beskäras ännu mer. Själv tror jag inte på att tukta gamla träd. De är som gamla människor och låter sig inte omformas. Jag har ett gammal gråpäronträd inom mitt revir som ger massor av frukt varje år utan att jag gör något vid det.

Jag har också en gammal redskapslåda som är helt fallfärdig. Jag kan t ex inte sitta på den. Men i och omkring den trivs många djur och växter. Idag upptäcker jag en liten krusbärsbuske som tittar fram under halvruvna bräden.

Det finns sannerligen mycket liv i det som synes förfallet. Även här kan man kanske dra en parallell till människornas värld: de luggsliutna och nästan genomlevda människorna är ofta intressantare än unga spolingar. Men visst är våren med allt ungt en fröjd för sinnena så vik hädan gammelmansvisdom. Nu glädjer vi oss åt kvickrotens späda grönska och dagmaskarnas glansiga skinn...

Finn

Veckobladet

Hej!
Med tack för tidigare, stimulerande läsning måste jag tyvärr meddela att jag inte tänker förnya min prenumeration.

Huvudanledningen är naturligtvis att Veckobladet urartat till att, likt den vanligaste borgar- och pseudoborgarpressen, plådera för vad som i realiteten bland annat betyder att vi skulle bli indragna i EU:s kommande interna och externa konflikter.

Det ställningstagandet hade jag inte väntat mig av ett blad som antas stå nära vänsterpartiet.

Hälsningar

Bengt Sjögren

Svar

Det är inte så att Veckobladet har tagit ställning i frågan om den europeiska unionen. Isjälv a verket pågår en uppsplitande strid inom redaktionen och bland läsarna i frågan. Det är en strid som rimligtvis också måste komma till uttryck i bladet i form av personliga ställningstaganden.

Veckobladet är inte större än att vi värdesätter enskilda läsare. Det skulle vara en förlust att inte få räkna Bengt Sjögren bland våra läsare, inte minst för dem av oss som inte heller köper EU-tugget.

Lucifer

En spårvagnsfiende

föreläser i Lund på måndag (bibliotekets cirkelrum kl. 19. Föreläsning sinstitutet arrangerar). Nej, det är ingen bilentusiast utan en mångårig aktivist från den kollektivtrafikvänliga organisationen Alternativ Stad i Stockholm. Eie Herlitz heter han.

Vad har Eie mot spårvagnar? Jo att de utgör en föråldrad lösning som därmed aldrig på allvar kan konkurrera med bilen. Däremot finns det moderna lösningar. Eie är en av landets främsta experter på dem och han kommer just från en studieresa i USA. Det lovar att bli intressant.

Första maj

Arbetsmöte (tillverkning av aktuella bandroller, lista kommer i nästa nummer) samt lagning, tillverkning och klistring av affischböcker sker på vänsterpartiets lokal (Bredgatan 28) söndag 25.4 med början kl. 10. Vik några timmar för ett angeläget och trevligt jobb!

Riksantikvarien spolar Villa Sunna-planen

Först nu, sedan boverket begärt riksantikvarieämbetets yttrande över planen för Villa Sunna, har ämbetet tagit bladet från munnen och sagt vad man tycker om de tänkta niövåningshusen:

- Byggnadsvolymerna kan komma att allvarligt skada riksintresseområdet.

- De kan inte anses placerade och utformade med hänsyn varken till stadsbilden eller till natur- och kulturvärdena på platsen.

- Varsamhetskravet har inte beaktats vid tillbyggnaden av Villa Sunna och dess park.

Man konstaterar att samtliga kulturmiljövärdande instanser uttalat sig mot förslaget, som också strider mot kommunens egna skyddsföreskrifter i bevaringsprogrammet.

Yttrandet hade, trots att det dagtecknats den 7 april, ännu inte nått byggnadsnämnden när den sammanträdde i onsdags, en vecka senare. Därför uppenbarade sig den s k Sunnamannen tio minuter före sammanträdet och såg till att ledamöterna fick del av det, när två motioner om Villa Sunna skulle behandlas. Motionerna, som i bästa fall kommer upp i fullmäktige ganska snart, går ut på att beslutet om planen upphävs. Några skäl till detta kunde inte byggnadsnämnden finna, men i och med riksantikvariens yttrande an-

såg jag för min del att det finns nya motiv för fullmäktige att ompröva sitt beslut.

Hur det går i fullmäktige är väl osäkert. Meningarna är delade, även inom vänsterpartiet, men ämbetet har genom sin skrivelse lagt tunga argument i vägskålen. För fullmäktige eller regeringen, vilken som nu hinner först.

Väst kustbanan

Järnvägsfrågor dominerade annars byggnadsnämndens möte. Väst kustbanans breddning till dubbel-spår har vi tidigare berättat om i VB, men byggnadsnämnden kommer helt klart att vägra upprätta detaljplaner förrän man fått se den Systemplan Skåne som faktiskt finns, men som ändå inte remitterats till kommunen.

Stationsområdet ska förnyas efter bara tre år enligt ungefär de idéer om godsmagasinet användning som jag då lade fram. En ny gång- och cykelbro från godsmagasinet över till Väster vid vandrarhemmet Tåget blir en efterlängtat genväg, som man dessutom räknar med statsstöd för i Dennispaketet för Malmöhus. Så den kan nog komma att byggas, till skillnad från mycket annat i dessa dagar. Fojab Arkitekter designar som bäst!

Thomas Schlyter

MÖTE MÖTE

KOMPOL möte Må 19.4 kl 19.15 på partilokalen.

RÖDA KAPELLET LÖ 17.4 Spelklara för rep kl 9.30, Märtenstorget 1 bv. Kl 10-11 appellmöte med läsning av Brecht-texter, rep: enligt tidigare meddelande. Därefter omedelbar färd till Gågatan St Jörgen i Malmö, samma rep. Ta med bil, parkera o.m. i närheten.

SÖ 18.4 kl 18.45 rep på Kapellsalen, Odeum. Rep med Håkan O inför appellmöte 24/4 i Lund o Malmö. Repertoar enligt tidigare meddelande.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Finn Hagberg och Gunnar Sandin.

Tel. red. onsd e 18: 046/11 51 59

Fax : 046/14 65 82

Kontaktredaktör för nästa nummer: Gunnar Sandin, tel 13 58 99.

Vid utebliven tidning ring Rune Liljekvist 13 82 13 el. 11 50 69